

času tako bogat, da je 8000 konjikov na svoje troške zderževal. V Italiji zoper Gote ni mogel dosti storiti, ker ga niso podpirali, cesar Justinijan ga pokliče iz Laškega, ga verže v ječo, v kateri je leto in dan zdihoval, a Justinijanov naslednik ga je oprostil. — Naslednik njegov, Narzes, je dobil dosti pomoči, in je Gote užugal. — Belizar nam je zgled zvestega podložnika; Gotje so ga volili kralja, on se je delal, kakor da prevzame to čast, da lože zmaga sovražnike. Belizar je bil zvestejši od svojega naslednika Narzes-a, od katerega pravijo, da je iz maščevanja poklical Longobarde v Italijo; delal je za čast rimskega imena, a kakor je bazen o „slepem“ Belizarju izmišljena, tako so tudi besede podtaknjene in tendenciozne. — Nehvaležnost je plača sveta, nehvaležne so ljudovlade, dostikrat še huje in gerje, kakor kralji in cesarji. Povest o slepem Belizarju sem bral naj prvo v Slomšekovih Drobntinah, od tod je prišla v Janežičevo berilo, a nam ni treba izmišljenih povest, imamo jih resničnih in zgodovinsko poterjenih.

193. b. v. Karol Veliki in Obri.

No, tudi brez silovitih Obrov nemore biti kako berilo, dasiravno o njih ni sledu ne tiru na svetu, ako nas beseda obir (orjak) ne spominja njih imena? — Tukaj bi vendar nekaj več želeli zvedeti o „Karolu Velicem“ in neposrednje tudi o Nemcih. Karol Veliki je menda največji vladar, kar jih zgodovina pozna, vojak, postavodajalec in — veren kristijan. Naj mu svet le očita, da je z mečem razširjeval kerščanstvo, naj pa pove kdo kako drugačno sredstvo, da se ukroti ratobarno, roparsko, zdivjano in pravno propalo ljudstvo, kakor so bili Obri. Karol Veliki predstavlja v svoji osebi doveršeno sliko vladarja, ki je srednjemu veku utisnil svoj pečat, njegovo rimsko-nemško cesarstvo se je ohranilo v raznih podobah nad 1000 let, mislimo tukaj na l. 1806, v katerem se je cesar Franc odpovedal časti rimsko-nemškega cesarja, on je bil pa tudi veren sin katoliške cerkve, katero je razširjeval, varoval, branil in po njenih postavah živel. — Toda, ker ne pišem zgodovine, naj tukaj jenjam, a mislim pa, da bi berilo, namenjeno avstrijskim šolam, nekaj več imelo povedati o „Karolu Velicem“.

(Dalje prih.)

Solski ukazi.

Iz seje c. k. dež. šl. sveta dné 23. decembra 1881.

Na dnevnem redu je bilo:

Na višje mesto se ima sporočiti, kako se postopa, ako se zapor ima izvršiti, zastran šolskih zamud, kakor naroča ministerski ukaz.

Po poročilu ravnateljstva gimnazije se prizna profesorju tam petletna doklada.

Poročilo ravnateljstva c. k. spraševalne komisije za splošne ljudske in meščanske šole o učiteljskih izpitih meseca oktobra se je vzelo na znanje in ravnateljstvo ima razdeliti spraševalne takse.

Razsodilo se je v rekursu dveh občin zoper razsodbo c. k. okraj. šl. svetov, ki se tiče voznine pri podučevanju kerščanskega nauka na šolah v okraji.

Sklepalo se je o pritožbi krajnega šolskega sveta, ki se tiče razveljave sklepa okrajnega šolskega sveta zastran plačevanja zamudnih obrest od šolskega naklada.

O poročilu okrajnega šolskega sveta, da se ima umestiti namestna učiteljica, se je potrebno ukazalo.

Ravnateljstvo c. k. m. in ž. učiteljska prosi, da se sme v določitev napredka v posameznih predmetih privzeti več znakov; ima se nasvetovati na višje mesto.

Na več učiteljskih mest imajo se po nasvetu c. k. okraj. šl. svetov stalno imenovati učitelji.

O poročilu okraj. šl. sveta, kar se tiče namestovanje okrajnega šolskega nadzornika za nadzorovanje šol, odposlali so se potrebni nakazi okraj. šl. svetu.

Poročilo okraj. šl. sveta, da se ima šola v okraji razširiti, so se poslali dotični navéti deželnemu odboru.

Razrešene so bile prošnje za prizanašanje kazni in pozivi zastran šolskih zamud, isto tako tudi prošnje za nagrado in denarno pripomoč.

Slovstvena naznanila.

„Ljubljanski Zvon“ je izšel, kakor napovedano v novem letu. Vsebina I. zvezka je: 1. X: Zvonu, pesen. 2. Jos. Jurčič: Rokovnjači, historičen roman. 3. Toma Zupan: Iz Preširnevega življenja I. 4. Dr. H. Dolenc: Spomini o cirkniškem jezuru I. 5. Ivan Franke: Estetična načela pri obleki in stanovanji I. II. 6. Dr. V. Zarnik: Nekoliko črtic iz polpreteklega časa I. 7. Fr. Levstik: Jezikoslovne razprave. 8. X: Pastir, pesen. 9. Dr. Ivan Tavčar: Otok in Struga, noveleta. 10. Jos. Šuman: Glasniške postave in njihove premembe značijo dobo v zgodovini jezika in naroda. 11. Fr. Erjavec: Rák. 12. Dr. Ig. Klemenčič: O fotofonu. 13. Fr. Levec: Preširen v Nemcih. 14. A. Bezenšek: O novobolgarske literature. 15. J-c: Kraljevič Marko u narodnih pjesmah. 16. J-k: Ruski jezik na balkanskem polotoku. 17. V. Valenta: Glasbene vesti. 18. — Slovenski glasnik.

»Ljubljanski Zvon«, stane za vse leto 4 gld. za pol leta 2 gld., za četrt leta 1 gld. Naročnina pošilja se samo upravnistvu »Ljubljanskega Zvona« v »Narodnej tiskarni« v Ljubljani. Domoljube slovenske prosimo, da bi se z naročili oglasili o pravem času, ker se lista ne bode tiskalo dosti več, nego toliko iztisov, kolikor bode naročnikov. Ljubljanskim naročnikom nosil se bode list na dom. Vsa pisma in vse pošiljatve, ki se tičejo uredniškega dela, prejema uredništvo »Ljubljanskega Zvona« v Ljubljani, ali kateri koli izmej njegovih izdajateljev in založnikov. — (Kakor se vidi, začeli so novelisti opisovati naše kraje, naše ljudstvo, kakoršna je v resnici, in ga vsak dan pred sabo vidimo. Čitatelji bodo naj prvo poznali domače kraje, domače ljudstvo, in se bodo tako privadili domače čislati, in ne bodo hrepeneli po tujem, ako bodo imeli domačega leposlovnega berila. — Kedar bode naše leposlovstvo opustilo povečevati nasladnost in mesenost, in nehalo opisovati zločinstvo,